

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ
ΤΕΤΑΡΤΗ 16 ΙΟΥΝΙΟΥ 2021 - ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ:
ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ
ΣΥΝΟΛΟ ΣΕΛΙΔΩΝ: ΕΞΙ (6)

Α. ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Πλάτων, *Πρωταγόρας*, 322a-323a

...κατ' ἀρχὰς ἄνθρωποι ᾤκουν σποράδην, πόλεις δὲ οὐκ ἦσαν· ἀπώλλυντο οὖν ὑπὸ τῶν θηρίων διὰ τὸ πανταχῆ αὐτῶν ἀσθενέστεροι εἶναι, καὶ ἡ δημιουργικὴ τέχνη αὐτοῖς πρὸς μὲν τροφὴν ἱκανὴ βοηθὸς ἦν, πρὸς δὲ τὸν τῶν θηρίων πόλεμον ἐνδεής -πολιτικὴν γὰρ τέχνην οὐπω εἶχον, ἧς μέρος πολεμική- ἐζήτουν δὴ ἀθροίζεσθαι καὶ σφζεσθαι κτίζοντες πόλεις· ὅτ' οὖν ἀθροισθεῖεν, ἠδίκουν ἀλλήλους ἅτε οὐκ ἔχοντες τὴν πολιτικὴν τέχνην, ὥστε πάλιν σκεδαννύμενοι διεφθείροντο.

Ζεὺς οὖν δεῖσας περὶ τῷ γένει ἡμῶν μὴ ἀπόλοιτο πᾶν, Ἑρμῆν πέμπει ἄγοντα εἰς ἀνθρώπους αἰδῶ τε καὶ δίκην, ἵν' εἶεν πόλεων κόσμοι τε καὶ δεσμοὶ φιλίας συναγωγοί. Ἐρωτᾷ οὖν Ἑρμῆς Δία τίνα οὖν τρόπον δοίη δίκην καὶ αἰδῶ ἀνθρώποις· «Πότερον ὡς αἱ τέχναι νενέμηνται, οὕτω καὶ ταύτας νείμω; νενέμηνται δὲ ὧδε· εἷς ἔχων ἰατρικὴν πολλοῖς ἱκανὸς ἰδιώταις, καὶ οἱ ἄλλοι δημιουργοί· καὶ δίκην δὴ καὶ αἰδῶ οὕτω θῶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις, ἢ ἐπὶ πάντας νείμω;» «Ἐπὶ πάντας», ἔφη ὁ Ζεὺς, «καὶ πάντες μετεχόντων· οὐ γὰρ ἂν γένοιτο πόλεις, εἰ ὀλίγοι αὐτῶν μετέχοιεν ὥσπερ ἄλλων τεχνῶν· καὶ νόμον γε θεὸς παρ' ἐμοῦ τὸν μὴ δυνάμενον αἰδοῦς καὶ δίκης μετέχειν κτείνειν ὡς νόσον πόλεως».

ΑΡΧΗ 2ΗΣ ΣΕΛΙΔΑΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ

A1.α. Να γράψετε στο τετράδιό σας τον αριθμό που αντιστοιχεί σε καθεμιά από τις παρακάτω περιόδους λόγου και δίπλα σε αυτόν τη λέξη «**Σωστό**», αν είναι σωστή, ή τη λέξη «**Λάθος**», αν είναι λανθασμένη, με βάση το αρχαίο κείμενο (μονάδες 3) και να τεκμηριώσετε κάθε απάντησή σας γράφοντας τις λέξεις/φράσεις του αρχαίου κειμένου που την επιβεβαιώνουν (μονάδες 3):

1. Η πολεμική τέχνη είναι μέρος της πολιτικής.
2. Κατά τον Πρωταγόρα, ο Δίας ανησύχησε για τον πιθανό αφανισμό του ανθρώπινου γένους.
3. Οι τέχνες έχουν διαμοιραστεί σε όλους.

(μονάδες 6)

β. 1. «...διὰ τὸ πανταχῆ αὐτῶν»: Σε ποια λέξη του αρχαίου κειμένου αναφέρεται η αντωνυμία «αὐτῶν»;

2. «...οὔτω καὶ ταύτας νείμω;»: Σε ποια φράση του αρχαίου κειμένου αναφέρεται το επίρρημα «οὔτω»;

(μονάδες 4)

Μονάδες 10

B1. «Ζεὺς οὖν δείσας περὶ τῷ γένει ἡμῶν μὴ ἀπόλοιτο πᾶν, Ἐρμῆν πέμπει ἄγοντα εἰς ἀνθρώπους αἰδῶ τε καὶ δίκην, ἵν' εἶεν πόλεων κόσμοι τε καὶ δεσμοὶ φιλίας συναγωγοί»: Ποια είναι τα μέρη της πολιτικής αρετής και ποια η λειτουργία τους στην πολιτική κοινωνία;

Μονάδες 10

B2. «Ἐπὶ πάντα», ἔφη ὁ Ζεὺς, «καὶ πάντες μετεχόντων· οὐ γὰρ ἂν γένοιτο πόλεις, εἰ ὀλίγοι αὐτῶν μετέχοιεν ὥσπερ ἄλλων τεχνῶν· καὶ νόμον γε θεὸς παρ' ἐμοῦ τὸν μὴ δυνάμενον αἰδοῦς καὶ δίκης μετέχειν κτείνειν ὡς νόσον πόλεως»: Να βρείτε τέσσερις (4) γλωσσικές επιλογές με τις οποίες παρουσιάζεται η εντολή του Δία για την επιβολή της θανατικής ποινής (μονάδες 4). Πώς δικαιολογείται η αυστηρότητα της ποινής; (μονάδες 6)

Μονάδες 10

ΑΡΧΗ 3ΗΣ ΣΕΛΙΔΑΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ

B3. Να γράψετε στο τετράδιό σας τον αριθμό που αντιστοιχεί σε καθεμιά από τις παρακάτω περιόδους λόγου και δίπλα σε αυτόν τη λέξη «**Σωστό**», αν είναι σωστή, ή τη λέξη «**Λάθος**», αν είναι λανθασμένη:

1. Στην καταδίκη του Σωκράτη συνέβαλε και η υποψία ότι ο φιλόσοφος διαπνεόταν από δημοκρατικά φρονήματα.
2. Η αρχαία ελληνική θρησκεία διέθετε ιερατείο με αποστολή τη μεσολάβηση μεταξύ θεών και ανθρώπων.
3. Στο πρώτο του ταξίδι στη Σικελία ο Πλάτων ήρθε σε επαφή με τη φιλοσοφία των Πυθαγορείων.
4. Η 7η Επιστολή δίνει πληροφορίες για τη ζωή του Πλάτωνα.
5. Ο Ησίοδος δίνει μια εξαιρετικά αισιόδοξη εικόνα για την εξέλιξη της ανθρωπότητας.

Μονάδες 10

B4.α. Να αντιστοιχίσετε στο τετράδιό σας καθεμιά αρχαία ελληνική λέξη της **Στήλης Α** με την ετυμολογικά συγγενή της νεοελληνική λέξη της **Στήλης Β** (στη **Στήλη Β** περισσεύουν δύο λέξεις).

Στήλη Α	Στήλη Β
1.σποράδην	α. παρακαταθήκη
2.σκεδαννύμενοι	β. θέαμα
3.άπώλλυντο	γ. διασκέδαση
4.ϊκανός	δ. θύμα
5.μετεχόντων	ε. σπαρτά
6.θές	στ. πανωλεθρία
	ζ. άφιξη
	η. σχολικός

(μονάδες 6)

B4.β. Για καθεμιά από τις δύο παρακάτω λέξεις να γράψετε μία περίοδο λόγου στα νέα ελληνικά, όπου η ίδια λέξη, στο ίδιο μέρος του λόγου, σε οποιαδήποτε μορφή της (πτώση, αριθμός, γένος, έγκλιση, χρόνο), χρησιμοποιείται με διαφορετική σημασία από αυτήν που έχει στο αρχαίο κείμενο:

«**διεφθείροντο**», «**δημιουργοί**».

(μονάδες 4)
Μονάδες 10

B5. ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρακάτω κείμενο, ο συνομιλητής του Σωκράτη Καλλικλής αντιπαραθέτει τους θετούς νόμους της κοινωνίας με το δίκαιο της φύσης.

Νομίζω ότι αυτοί που καθορίζουν τους νόμους είναι οι αδύνατοι άνθρωποι, δηλαδή οι πολλοί. Αυτοί καθορίζουν όχι μόνο τους νόμους αλλά και γενικότερα τι είναι αξιέπαινο και τι αξιοκατάκριτο, με αποκλειστικό κριτήριο τους εαυτούς τους και το συμφέρον τους. Φοβίζονται λοιπόν τους πιο δυνατούς και ικανούς ανθρώπους και τους λένε ότι η πλεονεξία είναι κάτι άσχημο και άδικο και ότι το να ζητά κανείς να έχει περισσότερα από τους άλλους είναι ο πυρήνας της αδικίας. Ο λόγος είναι απλός: αφού οι ίδιοι είναι χειρότεροι, τους αρκεί να έχουν όλοι ίσα μερίδια. Γι' αυτό, το να ζητά κανείς να έχει περισσότερα από τους πολλούς νομίζεται άδικο και άσχημο και θεωρείται παράνομο. Η ίδια η φύση, ωστόσο, δείχνει, κατά τη γνώμη μου, ότι είναι δίκαιο όποιος είναι καλύτερος και δυνατότερος να έχει περισσότερα από τον χειρότερο και τον πιο αδύνατο.

Πλάτων, Γοργίας, 483b-d

Ποια είναι η άποψη του Καλλικλή για την αδικία; Να τη συγκρίνετε με την αντίστοιχη άποψη του Πρωταγόρα στο παρακάτω απόσπασμα από το κείμενο αναφοράς: «ἐζήτουν δὴ ἀθροίζεσθαι καὶ σφάζεσθαι κτίζοντες πόλεις· ὅτ' οὖν ἀθροισθεῖεν, ἠδίκουν ἀλλήλους ἅτε οὐκ ἔχοντες τὴν πολιτικὴν τέχνην, ὥστε πάλιν σκεδαννύμενοι διεφθείροντο».

Μονάδες 10

Γ. ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Ξενοφών, Απολογία Σωκράτους, 31-34,
(ed. E.C. Marchant, OXFORD CLASSICAL TEXTS)

Στο παρακάτω απόσπασμα από τον επίλογο του έργου «Απολογία Σωκράτους», ο Ξενοφών διατυπώνει κρίσεις για τη στάση του Σωκράτη στο δικαστήριο.

Ἄνυτος μὲν δὴ διὰ τὴν τοῦ υἱοῦ πονηρὰν παιδείαν καὶ διὰ τὴν αὐτοῦ ἀγνωμοσύνην ἔτι καὶ τετελευτηκῶς τυγχάνει κακοδοξίας.

ΑΡΧΗ 5ΗΣ ΣΕΛΙΔΑΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ

Σωκράτης δὲ διὰ τὸ μεγαλύνειν ἑαυτὸν ἐν τῷ δικαστηρίῳ φθόνον ἐπαγόμενος μᾶλλον καταψηφίσασθαι ἑαυτοῦ ἐποίησε τοὺς δικαστάς. ἐμοὶ μὲν οὖν δοκεῖ θεοφιλοῦς μοίρας τετυχηκέναι· τοῦ μὲν γὰρ βίου τὸ χαλεπώτατον ἀπέλιπε, τῶν δὲ θανάτων τοῦ ῥάστου ἔτυχεν. ἐπεδείξατο δὲ τῆς ψυχῆς τὴν ῥώμην· ἐπεὶ γὰρ ἔγνω τοῦ ἔτι ζῆν τὸ τεθνάναι αὐτῷ κρεῖττον εἶναι, ὥσπερ οὐδὲ πρὸς τᾶλλα τὰγαθὰ προσάντης ἦν, οὐδὲ πρὸς τὸν θάνατον ἐμαλακίσαστο, ἀλλ' ἰλαρῶς καὶ προσεδέχετο αὐτὸν καὶ ἐπετελέσατο. ἐγὼ μὲν δὴ κατανοῶν τοῦ ἀνδρὸς τὴν τε σοφίαν καὶ τὴν γενναιότητα οὔτε μὴ μεμνησθαι δύναμαι αὐτοῦ οὔτε μεμνημένος μὴ οὐκ ἐπαινεῖν. εἰ δέ τις τῶν ἀρετῆς ἐφιεμένων ὠφελιμώτερον τινὶ Σωκράτους συνεγένετο, ἐκεῖνον ἐγὼ τὸν ἄνδρα ἀξιομακαριστότατον νομίζω.

προσάντης: απότομος, απόκρημνος, μτφ. αντίθετος
ἐμαλακίσαστο: ἔδειξε ἀδυναμία, δειλίασε
ἐφιεμένων: αὐτῶν που επιθυμοῦν

Γ1. Να γράψετε στο τετράδιό σας τη μετάφραση του παρακάτω αποσπάσματος: «Ἄνυτος μὲν... τετυχηκέναι».

Μονάδες 10

Γ2. Για ποιους λόγους ο Ξενοφών θεωρεῖ ὅτι ο Σωκράτης ἐπέδειξε ψυχικὴ ῥώμη καὶ πῶς κρίνει τὴ στάση του;

Μονάδες 10

Γ3.α. «ἐμοὶ μὲν οὖν δοκεῖ θεοφιλοῦς μοίρας τετυχηκέναι· τοῦ μὲν γὰρ βίου τὸ χαλεπώτατον»: να ξαναγράψετε το ἀπόσπασμα μεταφέροντας τα ἐπίθετα στον ἀντίθετο ἀριθμὸ, στον συγκριτικὸ βαθμὸ καὶ μετατρέποντας ὅλους τοὺς υπόλοιπους κλιτοὺς ονοματικούς τύπους στον ἀντίθετο ἀριθμὸ.

(μονάδες 7)

β. «ἐπεὶ γὰρ ἔγνω τοῦ ἔτι ζῆν τὸ τεθνάναι»: να γράψετε τὸ β' ἐνικὸ πρόσωπο προστακτικῆς ὅλων των ρηματικῶν τύπων του ἀποσπάσματος, στον ἴδιο χρόνο καὶ στην ἴδια φωνή.

(μονάδες 3)

Μονάδες 10

ΑΡΧΗ 6ΗΣ ΣΕΛΙΔΑΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ

Γ4.α. Να χαρακτηρίσετε συντακτικά τούς όρους: *διὰ τὸ μεγαλύνειν, τοῦ ζῆν, τοῦ ἀνδρός, ἀξιομακαριστότατον.*

(μονάδες 4)

β. Να εντοπίσετε και να χαρακτηρίσετε ως προς το είδος τον υποθετικό λόγο του κειμένου, αιτιολογώντας τον χαρακτηρισμό σας (μονάδες 3). Να κάνετε όλες τις απαραίτητες αλλαγές ώστε να δηλώνει το προσδοκώμενο (μονάδες 3).

(μονάδες 6)

Μονάδες 10

ΟΔΗΓΙΕΣ (για τους εξεταζομένους)

- 1.** Στο εξώφυλλο να γράψετε το εξεταζόμενο μάθημα. Στο εσώφυλλο πάνω-πάνω να συμπληρώσετε τα ατομικά σας στοιχεία. Στην αρχή των απαντήσεών σας να γράψετε πάνω-πάνω την ημερομηνία και το εξεταζόμενο μάθημα. **Να μην αντιγράψετε** τα θέματα στο τετράδιο και **να μη γράψετε** πουθενά στις απαντήσεις σας το όνομά σας.
- 2.** Να γράψετε το ονοματεπώνυμό σας στο πάνω μέρος των φωτοαντιγράφων αμέσως μόλις σας παραδοθούν. **Τυχόν σημειώσεις σας πάνω στα θέματα δεν θα βαθμολογηθούν σε καμία περίπτωση.** Κατά την αποχώρησή σας, να παραδώσετε μαζί με το τετράδιο και τα φωτοαντίγραφα.
- 3.** Να απαντήσετε **στο τετράδιό σας** σε όλα τα θέματα **μόνο** με μπλε ή **μόνο** με μαύρο στυλό με μελάνι που δεν σβήνει.
- 4.** Κάθε απάντηση τεκμηριωμένη είναι αποδεκτή.
- 5.** Διάρκεια εξέτασης: τρεις (3) ώρες μετά τη διανομή των φωτοαντιγράφων.
- 6.** Χρόνος δυνατής αποχώρησης: 10.00 π.μ.

**ΣΑΣ ΕΥΧΟΜΑΣΤΕ ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ.
ΤΕΛΟΣ ΜΗΝΥΜΑΤΟΣ**

- A1. α.
1. Σ. "πολιτικὴν γὰρ... ἥς μέρος πολεμική."
 2. Σ. "Ζεὺς οὖν δεῖσαι... ἀπόλοιτο πᾶν"
 3. Λ. "γενέμηνται δὲ ὡδε... ἄλλοι δημιουργοί."

- A1. β.
1. «αὐτῶν» : αναφέρεται στα θηρία
"ἀπώλλυτο οὖν ὑπὸ τῶν θηρίων".
 2. «οὕτω» : "ὡς αἱ τέχναι γενέμηνται"
αναφέρεται στον τρόπο διαμοιρασμοῦ
τῶν τεχνῶν.

B1. Τα μέρη της πολιτικής αρετής είναι η "αἰδώς,"
και η "δίκη"...

βλ. σχόλια βιβλίου σελ. 62.

B2. Γλωσσικές επιλογές:

→ επανάληψη του επιθέτου "πᾶς"

→ χρήση της προστακτικής ("μετεχόντων", "θές")

→ χρήση υποθετικού λόγου "οὐ γὰρ ἂν ... μετέχοιεν"
(απλής σκέψης του λέγοντος).

→ χρήση σχήματος λόγου "ὡς νόσον πόλεως" (μετα-
φορά / παρομοίωση).

Η αυστηρότητα της ποιητής καθίστα σαφέστερη τη
σημασία που αποδίδεται στην καθολικότητα και α-
ναγκαιότητα των δώρων του θία για την ύπαρξη
των πόλεων... - - -

Καταδεικνύει επίσης το ότι δεν υπάρχουν έμφυτες
στον άνθρωπο η αἰδώς και η δίκη, αλλά μπορούν
να κατακτηθούν με προσωπικό μόχθο... - - -

(Άλλες γλωσσικές επιλογές: εναλλαγή ευθέως/πλάγιου
λόγου, αντίθεση)

B3.

1. Σ

2. Λ

3. Σ

4. Σ

5. Λ

B4. α.

εμποράδων → επαρτά (1 → ε)

εκεδανύμενοι → διασκεδάσει (2 → γ)

ἀπώλυτο → πανωλεθρία (3 → στ)

ἰκανός → ἀφίει (4 → ζ)

μετεχόντων → σχολικός (5 → η)

θῆς → παρακατοδίκη (6 → α)

B4 β.

→ "διεφθίροντο"

Συχνά διαπιστώνεται ότι πολλοί
αξιοματούχοι δικτατορικών καθεστώτων διαφθείρονται
από οικονομικούς παράγοντες.

→ "δημιουργοί"

Στις περισσότερες φημισμένες δημιουργός του κόσμου
θεωρείται μια ανώτερη δύναμη

B5. Στο απόσπασμα από τον Γοργία του Πλάτωνα ο Καλλικλής θεωρεί αδικία την ισοπεδωτική ανισότητα και την έλλειψη αξιοκρατίας. Γι' αυτόν είναι φυσική προαίρεση ενώ αντίθετα η δικαιοσύνη μια υποκριτική στάση· άτομα χωρίς δεξιότητες έχουν ορισμένα ως δίκαιο την ισάξια αντιμετώπιση, για να μπορούν να αποδυναμώσουν τους ισχυρούς.

Για τον Πρωταγόρα, όπως φαίνεται στο απόσπασμα από τον ομώνυμο διάλογο του Πλάτωνα, η αδικία καταλύει την κοινωνική οργάνωση· όταν οι άνθρωποι γίνονται διασκορπισμένοι, εξολοθρεύονται από τα θηρία και για να αποφύγουν τον κίνδυνο δημιουργούν συμβιωτικές ομάδες. Η έλλειψη όμως κανόνων συμβίωσης οδηγεί στην αδικία με αποτέλεσμα τη διάλυση και τον αφανισμό των ανθρώπων.

Θεωρεί, λοιπόν, ότι η ύπαρξη κανόνων είναι το μέσο για την αποφυγή της αδικίας· αν όμως επικρατήσει το δίκαιο της φύσης που αναφέρει ο Καλλικλής, η αδικία θα παρακτυρίσει τις ανθρώπινες κοινωνίες.

Γ₁/ Ο Άνυτος, ακόμα και ύστερα από το θάνατό του, έχει κακή φήμη εξ αιτίας της κακής αγωγής του γιού του και της δικής του απείρευτης υπεροχίας (ανοουσίας-έλλειψης κρίσης). Ο Ξωκράτης, προκαλώντας το γόνο του δικαστηρίου, επειδή υπερηφανεύτηκε για τον πατέρα του, έκανε τους δικαστές κυρίως να τον καταδικάσουν. Φαίνεται όμως σε όρα ότι έζησε μιας αγνητής από τους άθους ποίρας.

Γ₂/ Ο Ξενοφών θεωρεί ότι ο Ξωκράτης επέδειξε γυηκί ρώρη γατί: - αυηλήθημε ότι ο θάνατος ους συγκεκριμένη σαχηρή ήσαν προηρότερος από τη ζωή "έχων του έτι... κρείττον είναι" - δέχθηκε το θάνατο με γενναίοτητα και ευχαρίστηση θεωρώντας τον ως κάτι το αγαθό " ούδέ προς τον θάνατον... έπετελέσσατο"

Τη ορδον του αυηί ο Ξενοφών τη χαραυτηρίση αξιορηπρόντη και αξιοήανη, ρια ορδον που αυηκατοηρίση τη σοφία και τη γενναίοτητα του και θα του χαρίση υστεροφυρία "έχων ρέν δέ... ηηαντην"

Γ3/α/ ἤρην μὲν οὖν δοκοῦναι* θεοφιλεστέρων
μοιρῶν ζευχνημέναι· τῶν μὲν γὰρ βίωσι
τα χαλεπώτερα

β/ γυνῶσι

ῥῆ

τεθνηκώς ἴσθι
(τεθνεώς)

* Μπορεῖ να διατηρηθεῖ
καὶ τὸ γ' ἐνικὸ δοκεῖ
για να παραμείνει ἡ
ἴδια μορφή σύνταξης

Γ4/α/ διδὼ μεγαλύνειν → επιρρηματικὸς ἐπιρροδὲς
προσδιοριστὸς τῆς αἰτίας ἐπὶ ΜΤΧ. ἐπαχόμενος
τοῦ ῥῆν → ἐναρδρὸ ἀπαρέμγατο στ' ἀέση
γενικῆς συγκριτικῆς ἀπὸ τοῦ κρείττον
τοῦ ἀνδρός → γενικῆς ἠθικῆς ἀπὸ τὰ οὐσιαστικά
τῶν σοφίαν καὶ τῶν γενναϊότητα
ἀξιωμακαριστότατον → κατηγορούμενο τοῦ
ἀνακτῆρου τοῦ ἀνδρα

β/ Ἰσοδοσία: εἰ δὲ... συνεχέμετο: εἰ + ὀριστικῆ

Ἀπόδοσις: ἐκεῖνον... νομιζῶ: ὀριστικῆ

Ὁ ἰσοδοσιακὸς λόγος δηλώνει τὸ πραγματικὸ
για να δηλώσῃ τὸ προσδοκώμενο:

Ἰσοδοσία: ἔδν, ἀν, ἦν + Ἰσοδοσιακῆ

Ἄν δὲ τις τῶν ἀρετῶν ἐπιτερέων ὑπεδιδραστῆρα
τῆς ζωῆς συγγένεται

Ἀπόδοσις: ὀριστικῆ Μέλλοντα

ἑτέρον ἔχω τοῦ ἀνδρα ἀξιωμακαριστότατον
νομιῶ